

facta sunt Licaonii, tanq̄ diis immolare uoluerūt. Con-
scissis enī uestimētis suis, cōfidentes & persuadentes se
deos nō esse, ista sibi uetuerūt. Apparuit & in angelis
sicut et in apocalipsi legimus, angelum se adorare phis-
bentem ac dicentē adoratori suo, Conseruus tuus sum
& fratrū tuorū, deum adora, Recte itaq; scribit̄ homini
ab angelo phibitū esse adorare se, sed unū deum sub
quo ei esset & ille cōseruus, Nō ergo sit nobis ille diuiz-
nē religionis cultus in ange los, aut martyres, quia nō
sic habent̄ ut tales querant honores ut deus, quia nec
ipsi uolunt se coli pro deo, sed illū a nobis coli uolunt,
quo illumināte letātur, Honorādī ergo sunt martyres
ppter imitationem, non adorandī propter religionē,
honorandī charitate, non seruitute, Notandū uero qd
Felix papa romanus, xxvij, post sanctū Petrum legitur
cōstituisse supra memorias martyrū missas celebrari,
Attamen beatus Gregorius papa, lxxvi, romanę urbis,
cōstituit supra corpus missas celebrari, Dicunt̄ quedā
festiuitates natalicia et merito, Quomō enim consuete
nasci dicitur, cū quis de utero matris pcedens, hanc
in lucē egreditur, ita rectissime, potest natus dici, quia
uinculis carnis solutus, ad lucem sublimatur eternā, &
inde mos obtinuit ecclesiasticus, ut dies beatorū mar-
tyrum, siue confessorū christi qbus de seculo transierit,
natales uocitem us, eorūq; solēnia, non funebria, sed
natalicia dicantur.

DE SACRIFICIIS pro defunctis offerēdis ca. xliiii.

Acrificiū p defunctorū fidelīū requie offerre,
uel p eis orare, quia per totū orbē hoc cultodī
credimus, quod ab ipsis apostolis traditum sit,
hoc enī ubiq; catholica tenet ecclesia, que nisi crederet
fidelibus defunctis dimitti peccata, non pro eorū spia-
libus uel elemosinā faceret, uel sacrificiū offerret, Nā
& cū dicit, qui peccauerit in spū itū sanctū, nō remitte

consequitur hoc scilicet neq; in
uolunt illic dicenda pecca
quod quicquid ergo ut in lib
quos natus sic ita magis
frevocet enim ostentum
de animabus defunctorum m
facit sic ergo quicquid dicit
dicit de defunctorum animas lin
uoluntatem deest, cum pro il
vel de eadem sum, et remē ali
papat, cum scilicet in cor
ita prode, quomodo pro illo t
probat, nisi pro differētia q
poc, Nam pro uolū boni gra
pro non uolū boni, si non uol
hinc, pro uolū malis, si ex
uoluntatem, quod de eorum
sunt, Quibus autem pro uolū
plena ratio, inerte aut
**DE INVENIENS ET VNI
ILLE ORIGENEM DIXIT**
Eminentis animas debet
f. more ueterum celebra
ubi dicitur, facta sunt aut
his, Etenim quippe refutatio
enī, Crete enim asseruit, dicit
consequitur quod non uolū fuerit, dicit
horum diem quo de dicitur et
si legimus liber et Paralipome
dicit celebrari, si tpe dies ap
solus uolū dicit in illis exoleu
Anglo, Christiani autem seru
in gloria translata uidet, N
consequitur precedente die dicit

ei neq; in hoc seculo. neq; in futuro. demonstrat quibusdam illuc dimittenda peccata. & quodam purgatorio igne purganda. Ergo ut in libris dialogi sanctus Gregorius narrat. & Beda magister in gestis Anglorum. Frequenter exemplo ostentum seu uisione reuelatum est. animabus defunctorum multum prodesse pro eis sacrificia. Et in quodam loco dictum est a sancto Augustino. defunctorum animas sine dubio. pietate suorum uiuentium releuari. cum pro illis sacrificium offertur. vel eleemosine fiunt. si tamen aliquid quisq; sibi meritum preparauit. dum adhuc in corpore uiueret. pro quo ista profunt. quęcumq; pro illo fiunt. Nam non omnibus profunt. nisi pro differētia uite qua quisq; gessit in corpore. Nam pro ualde bonis gratiarum actiones sunt. pro non ualde bonis. & non ualde malis propiciationes sunt. pro ualde malis. si etiam nulla sunt adiumenta mortuorum. qualescumq; tamen uiuorum consolatioes sunt. Quibus autem profunt. aut ad hoc profunt. ut sit plena reissio. ut certe aut tolerabilior fiat ipsa danatio.

DE ENCENIIS. ET VNDE OMNIS ORDO
ILLE ORIGINEM DVXERIT. Ca. XLV.

Estiuitates annuas dedicationis ecclesiarum. ex more ueterum celebrari in euangelio legimus. ubi dicitur. Facta sunt autem encenia Hierosolimis. Encenia quippe festiuitates erant dedicationis templi. Gręce enim $\kappa\alpha\iota\upsilon\omicron\upsilon\upsilon$. dicitur nouum. Quando cumq; enim aliquid nouum fuerit dedicatum encenia uocatur. Illum enim diem quo dedicatum est templum a Salomone. sicut Regum liber et Paralipomenon narrat. Iudei soleniter celebrabant. & ipse dies apud eos festus habebatur. qui uisus uidelicet in illis exoleuit. quod caruerunt & cultum & templo. Christiani autem seruant morem illum patrum in quibus gloria translata uideatur. Nam quod in dedicatione templi in nocte precedente die dedicationis. relique sanctorum